

3 Прибързи стъпките Ти камъ всегдашните те въстошенїа, (камъ) сичко зло което стори неприятельо во святилището.

4 Неприятелите Твои рыкатъ въ средата на-соборищата Твои : твриха (за) хорсгвы хорсгвыте свои.

5 Познано быде : каквото когато нѣкой вдигне сѣкиръ, та (а) снемъва надъ гзсти дървета,

6 Така сега они истрошиха отведнашъ, со сѣкиры и топоры, въдѣланните мѡ работы.

7 Изгориха во огнь святилището Твое дори до землата : wskверниха жилището на-името Твое.

8 Рѣкоха въ срдцето си : нека ги истрежиме совоксннх : изгориха сичките соборища Божїи по землата.

9 Знаменїата наши не гледаме : не свществва въке пророкъ, нито (нѣкой) междъ насъ който да познава до кога (ще послѣдъва това).

10 До кога ли, Боже, ще wskзчествва противнико? ще ли да хъли враго името Твое завсегда?

11 Защо ли удържавашъ рската Твоя, и десницата Твоя? (извади а) изъ пазухата Ти, (и) истрежи (ги).

12 Но Богъ (е) сначала Царь мой, Който свършва спасенїе посредъ землата.

13 Ты си раздѣлилъ со силата Твоя морето : Ты си счспилъ главы те смїевы въ водыте.

14 Ты си счспилъ главы те на-Левїаана : далъ си го ѡстїе на людѣте (които живѣатъ) въ псстыни.

15 Ты си створилъ источники и потоцы : изсшилъ си рѣки силны.

16 Твой (е) деньо, Твоя и ноцята : Ты си совершилъ свѣтлината и слзнецето.

17 Ты си тврилъ сичките предѣлы на-землата : Ты си создалъ лѣтото и зимето.